

ספרות
הש"ס

המביא

והלא מותרו חזר - הכי מליה לתימר דקביעותא משום דנורא הוא
 והלא אפי' טעל הרבה מן הטבל בחול ונותן לפניו דמחוי דקביע ליה
 בחיליה מרובה אס דבר הראוי להחזיר המותר אחר חילתו
 למקום שנטל משם הא שמעינן ליה לרבי אליעזר דאמר לא קבע

פרק רביעי ביצה

והלא מותרו חזר - ולרבי אליעזר אפי' טעל הרבה מן הטבל
 בחול לא היו קביעות כדמוכח בסמוך בדבר הראוי
 להחזיר מותר וכל שכן דדבורו איש קובע :

עין ס'מט
ג' ס'ז

ע"א א מ"י ס"ב ס'ג
מס' ס'ג י"ח
ע"ב ב מ"י ס' ס'ג
כלס' ד
ע"ג ג מ"י ס'ד ס'ס
כלס' ו'
ע"ד ד מ"י ס'ה ס'ס
כלס' כ'
ע"ה ה מ"י ס'ז ס'ס
כלס' ז

מס' ס'ד
מ"ח
[מ"ח ע"ה
ל"ח מס'ה]

מס' ס'ז
מ"ח

[ל"ח ע"ה]

ה'רומ' ס'ה
מ"ג

[לא יטור
ס'ה'ר' ר'ב
ב'ן ר'מ'א ר'י
ב'ן א'מ'ר ר'י
ב'ן ס'מ'ר]

מס' ס'ה
מס' ס'ז
מס' ס'ה

ג'ה'ה
ה'ב"ח

(ה) ג'ס' ו'א
כ'מ'ר י'מ'ר
כ'ל' ו'מ'ר ר'י
א'ל'ע'זר מ'מ'ר
(ב) מ'ר' ד'ר'
ו'א כ'מ'ר ר'י
א'ל'ע'זר י'מ'ר
כ'מ'ר י'מ'ר
א'ל'ע'זר מ'מ'ר
כ'ל' כ'י ו'א'ר'
כ'ל' : (ג) ר'י'
א'מ'ר כ'מ'ר ו'א'
א'ש ק'ב'ע
א'ל'ע'זר מ'מ'ר
ו'מ'ר א'ש
ק'ב'ע מ'מ'ר

בנטילה קמיתא וכל שכן בדבורא בלא
 מעשה לא מקבע : מעטן - כלי גדול
 שזכרין בו את הזמים כדי שיחממו
 ויחבטל שמן בחוכן ויהא נוח
 להולילו בבית הכר : טובל אחת אחת
 במלח ואוכל - בלא מעשר ולא
 אמרינן טבולן במלח משוי ליה קבע
 הוציל וזחה אחת אוכלן מיד : מן
 המעטן טהור חייב - לעשר שאין
 ראוי להחזיר מותרו כדמיקי לה
 לקמיה בגברא טמא שנטמא כגנטו
 וכשמחזיק מהערבין העמלים עם
 הטמאים ומטמא השמן וכיון דאין
 ראוי להחזיר מותרו ודאי כי
 שקלינה מעיקרא אדעתא למיכל
 לסולא שקלינה ושיייה חילת קבע :
 מן המעטן טמא טהור - מפני שראוי
 להחזיר המותר וכי שקלינה מעיקרא
 ברישא אדעתא למיכל פורתא והחזיר
 מותר שקל : ממי שנה רישא - דאין
 יכול להחזיר משום דמעטן טהור
 והא אפשר להיות גם אם האדם
 טהור : וא"ר אבהו - כולה בגברא
 טמא מהוקמא רישא דמעטן טהור
 לא מני למיהר וא"ר רבי גטמא
 זיתי המעטן כשנטל מהן לא טמא
 אלא מקום מגשו ויכול לסיקן משם :
 ה"ג רישא כמעטן טהור וגברא טמא
 דלא מני למיהר סיפא בגברא טמא
 ומעטן טמא דמני למיהר : ומשמעין
 מהני' נמי' דקבע בדבוריה במוקמא
 טהור וגברא טמא עסקין דלא מני
 למיהר מותרו : ופרסין והלא
 מוחזרין ועומדין - והלא לא נטלן
 אלא דנורא בעלמא הוא וכיון דכי
 נטלן ואפשר בחורה מהניא ליה חורה
 ולא מקבע כי לא אפשר בחורה נמי
 ולא נטלן אלא דנורא בעלמא אין לך
 חורה כזו דאפילו משקל נמי לא
 שקלינה : ה"ג אלא אמר רב שימי
 בר אשי ס' - אלא לשולס שבת הוא
 דקבעה במתני' וכי משלקת ליה למר
 זוטרא משייעתיה דלא לסייע' לאזוה
 מתני' הכי תסלקיה : ר"ח קא
 ה'מ'ר . מניה מיייתת סייטתא דשבת

והלא מותרו חזר ושמעינן ליה לרבי אליעזר
 דאמר כל היבא דמותרו חזר לא קבע דתנן*
 "הגומל זיתים מן המעטן שובל אחת אחת
 במלח ואוכל ואם טבל ונתן לפניו *עשרה
 חייב ר"א אומר מן המעטן טהור חייב מן
 המעטן טמא פמור בפני שהוא מחזיר את
 המותר והיונן בה מאי שנא רישא ומאי
 שנא סיפא וא"ר אבהו רישא במעטן טהור
 וגברא טמא דלא מצי מהדר ליה סיפא
 במעטן טמא וגברא טמא דמצי מהדר ליה
 מתניתין נמי במקצה מהור וגברא טמא
 דלא מצי מהדר ליה והלא מוחזרין ועומדין
 הן אלא אומר רב שימי בר אשי ר"א קא
 אמרה רבי אליעזר למעמיה דאמר תרומה
 קבעה וכ"ש שבת דתנן* פירות שחרמן עד
 שלא נגמרה מלאכתן ר"א אומר לאכול
 מהן עראי יורבמים מחזרין ת"ש מסיפא
 וחב"א עד שירשום ויאמר מבאן ועד כאן
 טעמא דע"ש בשביעית דלאו בר עשורי
 הוא הא בשאר שני שבוע דבני עשורי
 ניהו אמורים מ"ט לאו משום דשבת קבעה
 לא שאני התם כיון דאמר מבאן ועד כאן אני
 אוכל למחר קבע ליה אי הכי מאי אריא
 שבת אפילו בחול נמי הא קמ"ל *דטבל
 מוכן הוא אצל שבת שאם עבר וחקנו
 מחוקן ורמינהו *היה אוכל באשכול ונכנס
 כגנה לחצר ר"א אומר יגמור רבי יהושע
 אומר ילא יגמור חשבה בלילי שבת ר"א
 אומר יגמור ר' יהושע אומר ילא יגמור *התם
 בדקחני טעמא ר' נתן אומר לא כשאמר ר"א
 יגמור בהצר יגמור אלא יוצא חוץ לחצר ויגמור
 ולא כשאמר ר' (ה) ר"א יגמור בשבת יגמור אלא
 מסתין למוצאי שבת ויגמור כי אחא רבין א"ר
 יודן *אדר שבת ואחד תרומה ואחד חצר
 ואחד מקח כולן אין קובעין אלא ברבר
 שנגמרה מלאכתן שבת לאפוקי מדהלל דתניא
 *המעמד פירות ממוקם למקום לקצור וקדש
 עליהן היום א"ר יהודה הלל לעצמו אומר

אלא אמר רב שימי וכו' ודאי לר'
 אליעזר קובע שבת אפילו
 בלא נגמרה מלאכתו כמו נבי תרומה
 אבל לרבנן דמחזרין נבי תרומה לא
 ידעינן נבי שבת :

תא שעת מסיפא - דלא פליגי
 רבנן אלא דוקא בכרירה :
[שאני] התם כיון דאמר מחאן -
 והכא לא סיך למפרך והלא
 מותרו חזר דלרבנן ליה להו ק'
 סברא *דלשולס מותרו קובע :
(ג) רבי אליעזר אומר יגמור בשבת
 אלא ס' - וא"ר מ"ש
 מחזרין וטמא דלמולאי שבת לא
 יאכלו ויש לומר דהתם יתדום לחילת

שבת אבל הבא לא יתדום לשבת כפי'
 רש"י לוי נמי דהתם מירי בחתנים
 דעגורה מלאכתן אבל הבא מיימי
 בחש"ו : אלא נגמרה מלאכתו :

אחר שבת (ג) איש קובע וכו' אינו
 קובע אלא בדבר שנגמרה
 מלאכתו - ואם חלמר מתי נפקא
 מינה כיון דאיש קובע אלא בדבר
 שנגמרה מלאכתו וי"ל דנפקא מינה
 דקובע אפי' קודם ראיית פני הבית:
שבת לאפוקי מדהלל - ובדין
 הוא דהו"מ למקטע לאפוקי
 מדרכי אליעזר דאמר קובע אפי'
 בדבר שלא נגמרה מלאכתו ומשום
 הכי לא נקטיה משום דלאו רבוחא
 הוא דבלתי הכי אין הלכה כמותו
 דמחזרי הוא ומ"מ קאמר בסמוך
 תרומה לאפוקי מדרכי אליעזר דלא
 חצר

השבת תנא דאמר תרומה קובעת במעמד בדבר שלא נגמרה
 מלאכתו אלא רבי אליעזר :

הדרן עלך המביא

ה'רומ' ס'ה
 מ"ג
 [לא יטור
 ס'ה'ר' ר'ב
 ב'ן ר'מ'א ר'י
 ב'ן א'מ'ר ר'י
 ב'ן ס'מ'ר]
 מס' ס'ה
 מס' ס'ז
 מס' ס'ה
 ג'ה'ה
 ה'ב"ח
 (ה) ג'ס' ו'א
 כ'מ'ר י'מ'ר
 כ'ל' ו'מ'ר ר'י
 א'ל'ע'זר מ'מ'ר
 (ב) מ'ר' ד'ר'
 ו'א כ'מ'ר ר'י
 א'ל'ע'זר י'מ'ר
 כ'מ'ר י'מ'ר
 א'ל'ע'זר מ'מ'ר
 כ'ל' כ'י ו'א'ר'
 כ'ל' : (ג) ר'י'
 א'מ'ר כ'מ'ר ו'א'
 א'ש ק'ב'ע
 א'ל'ע'זר מ'מ'ר
 ו'מ'ר א'ש
 ק'ב'ע מ'מ'ר

דלילס אפי' מותר
 חזר קובע כלי

רבינו חננאל

וחקינו אפ"ה ס'ה'ר' ר'ב
 ר"א אליעזר דברר שלא
 נגמרה מלאכתו והלא
 מה שפשיטו סברי
 אכילתו מותרו אצל
 התיקא שפלו סמני
 עד שיגמור מלאכתו הכל
 כמדת ושמעון ליה ליה
 אליעזר הכי מאי נטמא
 לא קביעיתו בסעודת
 ס'ד'ר' ה'מ'ר ו'ת'ס ס'
 ה'מ'ר ס'מ'ס'ר ס'מ'ר
 שפשיטו את התיקא -
 ואקביעא ליה כ'מ'ר
 מהור וגברא ס'מ'ר דלא
 ס'מ'ר א'מ'ר ס'מ'ר
 שפשיטו לו ס' התיקא
 יס'מ'ר כ'מ'ר ס'מ'ר
 ו'מ'ר ס'מ'ר דאב"ה ס'מ'ר
 דאב"ה ו'מ'ר דא'מ'ר
 ליה ס' התיקא מהור לו
 לסמני י'מ'ר ס'מ'ר י'
 ו'מ'ר ס'מ'ר ס'מ'ר נמי
 כ'מ'ר ס'מ'ר ו'מ'ר
 כ'מ'ר ס'מ'ר ו'מ'ר
 ו'מ'ר ס'מ'ר ו'מ'ר
 ה'מ'ר ס'מ'ר ו'מ'ר
 ה'מ'ר ס'מ'ר ו'מ'ר
 ה'מ'ר ס'מ'ר ו'מ'ר
 ה'מ'ר ס'מ'ר ו'מ'ר

לא יגמור - השבת בלילי שבת ר' אליעזר אומר יגמור כ'י הגה כיון שחיתת בידו האוכל ואוכל וא"ר אליעזר יגמור ולא קבעה
 שבת ושמעון ר'מ' כדתיב ר' נתן לא שאמר ר' אליעזר משום שהתחיל באוכלו בחיור יגמור אלא שר' אליעזר אומר יתנין עד שרצוי שבת ויגמור. ש"ס - אבל בשבת לא
 מסום דקבעה לה שבת כי האי נטמא - א"ה יתנין ויהי שבת ואחר תהי' תרומה ויהי ס'ק' כול' אן קובעין אלא בדבר שנגמרה מלאכתו. שבת לאפוקי מהלל דתניא הפעמ' פירות מסוקס למקום
 וקייס עליהן היום - א"ר יהודה הלל עצמו אומר ודקאמר וקייס עליהן היום שעת סנה דברר שלא נגמרה מלאכתו [והא] ראם נגמרה מלאכתו ס'י אריא קייסה שבת אפילו כולל נגמרה מלאכתו אומר
 חצר